श्रेष्ठ, 'ते' तव, 'सुम्नः' बलं, 'पश्चात्' अस्मत्तः पश्चिमभागे, 'आएतु' आगच्छतु, तथैव 'उत्तरा' उत्तरभागेऽपि, आगच्छतु, 'अधराग्' अधो भागेऽपि, आगच्छतु, 'पुरस्तात्' पूर्व्वभागेऽपि, आगच्छतु, 'विश्वतः' सर्व्वेषु प्रदेशेषु, 'अभि' अस्मानभिलक्ष्य, 'अर्वाङ्' समीपवर्त्ती, 'समेतु' सम्यक् प्राप्नोत्। हे 'इन्द्र', 'सुवर्वत्' स्वर्गयुक्तं, 'द्युम्नं' धनम्, 'अस्मे धेहि' अस्मासु सम्पादय॥

अत्र विनियोगसङ्ग्रहः।

पुनरुत्सृष्ट ऐन्द्राग्ने 'शुचिं नु स्तोम' सूक्तकम्।
'ब्रह्मणस्पत' इत्येतद्ब्राह्मणस्पत्यरूपके॥
'यास्ते पूष'न्नितित्वन्नप्रदे श्यामे हि पौष्णके।
'शुचीव' इति पृश्नौ स्यात् मारुतेऽन्नस्य दातरि॥
'अनु ते दायी'न्द्रके स्यादरुणे हीन्द्रियप्रदे।
इति पञ्चमोऽनुवाकः॥ ५॥

अथ षष्ठोऽनुवाकः।

पञ्चमे ऐन्द्राग्नपश्वादीनां सूक्तान्यभिहितानि। षष्ठे सावित्रादिपशूनां सूक्तान्यभिधीयन्ते। तत्र सावित्रमुपध्वस्तमालभेतेत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह। "आ देवो यातु सविता सुरत्नः। अन्तरिक्षप्रा वहमानो अश्वैः। हस्ते दधानो नर्य्या पुरूणि। निवेशयञ्च प्रसुवञ्च भूम" इति। 'सविता', 'देवः', 'आयातु' आगच्छतु। कीदृशः,